

aarlig som en *direkte Skat*, der er saa meget tungere, som de fremmede Nationer, med hvilke danske Skibe skulle konkurrere paa Verdensmarkedet, dels slet ikke, dels ikke paa langt nær have lagt en Skat af tilsvarende Størrelse paa deres Skibsfart. Den danske Sønering oppebærer ikke af Statskassen — som mange andre Næringsgrene og som det er Tilfældet med Søfarten i adskillige andre Lande — Subvention af nogen Art (der er herved med Forsæt ikke taget Hensyn til de Subventioner, som Statskassen yder til det forenede Dampskibsselskab i Anledning af Farterne paa Øst-England og Island, da de ikke ere tilstaaede for selve Søfartens Skyld), og den begærer ej heller saadan Understøttelse, men paa den anden Side synes den da ogsaa at maatte have et rimeligt Krav paa at blive fri for direkte Byrder, derunder den ikke ubetydelige Byrde, som Konsulatafgiften faktisk er og efter Loven af 1893 maa være.

Repræsentationen tør nu gaa ud fra, at det saavel i dens ovennævnte Andragende som i den her omtalte Kommissionsbetænkning fremsatte Ønske om Konsulatafgiftens Ophævelse ogsaa nu vil blive erkendt berettiget fra Regeringens og Rigsdagens Side. Naar den nuværende Konsulatafgift helt bortfalder og Udgifterne til Konsulatvæsenet derefter affholdes af Statskassen, vil en fuldt ud naturlig Ordning være indført, idet Skibsfarten jævnstilles med Landets øvrige Næringsveje. Imidlertid vil det være rimeligt, at der af Skibene ydes Konsulaterne Betaling i de enkelte Tilfælde, da de benytte deres Hjælp, og der bør formentlig herom fastsættes nærmere Bestemmelser, hvilket vil kunne ske ved en i Henhold til Lov om Konsulatvæsenet af 14. April 1893 § 9 fastsat Tarif, saaledes at Skibsfarten kommer til at yde fuld Betaling for det Arbejde, som Skibenes Anløben af eller Ophold i de forskellige Havne maatte paaføre Konsulaterne.

Skibsfarten arbejder for Tiden under Forhold, der neppe nogen Sinde have været vanskeligere, og saafremt de ikke — hvad der ingen Udsigt synes at være til — snart bedres, vil der indtræde en virkelig Nødstilstand for vor som for andre Landes Skibsfart. Repræsentationen mener derfor netop for Tiden med fuld Føje overfor den høje Regering og Rigsdag at kunne minde om det naturlige Krav paa Ophævelse af Konsulatafgifterne, som den har, og paa hvis Opfyldelse den nu i flere Aar har ventet. Saafremt hertil sigtende Lovforanstaltninger ikke skulde kunne foretages i indeværende Rigsdagsamling, er det dens sikre Haab, at nærværende Andragende i hvert Fald vil foranledige den høje Regering til i næste Rigsdagsamplings Begyndelse at fremsætte Lovforslag om Konsulatafgiftens Ophævelse, og den høje Rigsdag til at vedtage et saadant Lovforslag.

Repræsentationen tillader sig i Henhold til ovenstaaende at andrage den høje Regering og Rigsdag om Ophævelse af de ved Lov af 14. April 1893 fastsatte Konsulatafgifter.

Udvalget gør ikke Indstilling.

119. Fra *Møllersvend N. P. Jensen* (Gaarslev) om Invalideunderstøttelse (Indbragt den 29. Januar 1904 af Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds, *Ousen*).

Ved Aftjeningen af sin Værnepligt i Odense paadrog Andragereu sig en Forstuvning af højre Fodled og fik tillige Smerter i højre Hofte. Disse Skader bleve dog den Gang hurtig overstaaede. Kort efter Hjemsendelsen opstod der en Betændelse i Hofteledet, der nødte Andrageren til at lade sig indlægge paa Josefshospitalet i Fredericia, hvor han gentagne Gange blev opereret. Han har senere ikke kunnet genvinde sin Førlighed og er nu uskikket til alt staaende eller gaaende Arbejde, idet højre Ben er $1\frac{1}{2}$ Tomme kortere end venstre, og der er Svind af Musklerne i det syge Ben. Han henfører sin Invaliditet til det Uheld, han havde under Aftjeningen af sin Værnepligt og har gentagne Gange søgt om Invalideunderstøttelse uden dog at kunne opnaa denne. Han henstiller nu sin Sag til Folketinget.

4 Bilag medfølge.

Udvalget gør ikke Indstilling.